

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Aliud. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

Aliud.

CAP. XXII.

ANNO
CHRISTI
431.

IV.

1. Thes. 2.

IPSI enim scitis introitum nostrum ad vos, quomodo non inanis fuit: sed ante multa passi, & contumeliis affecti, sicut scitis, in Philippis, confissi sumus in Deo nostro loqui ad vos euangelium Dei. Ecce loquens in Deo, Dei euangelium memoravit, qui prædicat gentibus Christum.

V.

Aliud.

CAP. XXIII.

Ibid.

VI.

Ibid.

RECORDAMINI, fratres, laborem nostrum & arumnam: nocte ac die operantes, ne quem vestrum grauaremus, prædicauimus euangelium Dei inter vos. Et iterum: Propterea & nos gratias agimus Deo sine intermissione, quoniam cum percepissetis a nobis uerbum auditus Dei, excepistis non ut uerbum hominum, sed, sicut est uere, uerbum Dei, qui operatur in uobis qui credidistis. Nonne euidenter euangelium Dei, & Dei uerbum, prædicationem de Christo commemorat? Quippe id omnibus manifestissimum est. Apparuit enim

VII.

Tit. 2.

gratia Dei Saluatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem & secularia desideria, sobrie, & iuste, & pie uiuamus in hoc saculo: expectantes beatam spem & aduentum gloriæ magni Dei & Saluatoris nostri Iesu Christi. Ecce Deus & magnus planissime nominatus est Dominus noster Iesus Christus. Ipse est enim, cuius aduentum gloriæ expectantes, sobrie uiuere & irreprehensibiliter festinamus. Sed si est homo theophorus, quomodo sit magnus Deus? vel quomodo beata est spes in eum? siquidem uerus est propheta Ieremias, dicens: *Maledictus qui spem suam ponit in hominem.* Neque enim Deum ipsum possit efficere, ut ante dixi, Deum portare. Denique doceant nos, quid impediatur, alios etiam omnes deos esse & adorandos, qui in se habuerint Deum; Deum autem & magnum, & beatam habentem illuminationem, Christum nominat beatus Paulus, qui inuenitur dicens de Iudæis & de Emmanuele: *Quorum patres, & testamentum, & promissiones, ex quibus Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sacula seculorum, amen.* Quod uero secundum diuinam reuelationem, perspicuum fit, ipso dicente: *Deinde post annos quatuordecim iterum ascendi Ierosolymam cum Barnaba, assumpto etiam Tito. Ascendi autem secundum reuelationem; & exposui eis euangelium, quod prædico in gentibus, seorsum autem his qui uidebantur aliquid esse: ne forte in vacuum currerem, aut cucurrissem.* Christum prædicans gentibus ut Deum, diuinum nominat ipsius ubique mysterium. Ascendit per reuelationem Ierosolymam, & exposuit his qui uidebantur aliquid esse, id est, sanctis apostolis, siue discipulis; ne forte in vacuum currat, aut cucurrit. Cum uero ab Ierosolymis descendisset, & rursus gentium gregibus interfuisset, emendauitne aliquid ex prioribus? Nonne perseverauit, Deum confitens Christum? Atqui scribit quibusdam: *Miror, quod sic cito transferimini ab eo qui uos uocauit, in aliud euangelium: quod non est aliud, nisi aliqui sunt conturbantes uos, & uolentes conuertere euangelium Christi.* Ait idem iterum: *Sed & snos, aut angelus de calo euan-*

Ierem. 17.

Tit. 1.

VIII.

Rom. 9.

Galat. 2.

angelus de celo euan-

Galat. 1.

IX.

Ibidem.

angelus de celo euan-

gelizauerit vobis præter id quod accepistis, anathema sit. Pro qua igitur causa alios omnes omittens, licet Deum inhabitantem habuerint, solum prædicabat Iesum, sicut Deum?

Aliud.

CAP. XXIV.

X.

SCRIPTVM est de Christo: *Cum autem esset in Ierosolymis in die festo, multi crediderunt in nomine eius, videntes signa quæ faciebat.* Ipse autem Iesus non credebat se illis, quia ipse sciebat omnes, & quia non necesse habebat ut aliquis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine. Si homo esset tantum theophorus, quomodo non decepti sunt multi, qui Ierosolymis in nomine eius crediderunt? Vel quare solus cognoscit quæ sunt in homine, cum præfertim nemo alius sciat? Finxisse enim Deus dicitur corda nostra singularim. Vel quare solus remittit peccata? Ait enim: *Quia potestatem habet filius hominis in terra remittere peccata.* Quare solus præter alios affessor est Dei & Patris? quare soli obsequuntur angeli? Et nos quidem docuit communem putare Patrem, qui est in cælis; sibi autem eum specialiter ascribit. Sed forte dices, quod huiusmodi voces inhabitandi deputandæ sint. Nonne igitur eum oportebat, iuxta prophetis conuenientem mensuram, ipsum quoque dicere: Hæc dicit Dominus? Verum cum ea quæ sunt supra legem, sancire vellet, assumens sibi conuenientem legislatoris auctoritatem, aiebat: *Ego dico vobis.*

Quomodo liberum se ait, & non obnoxium Deo? Ideo, quia est Filius veritate. Et si esset homo theophorus, esset ne etiam liber secundum naturam? Solus enim Deus liberat, quia solus est. Solus enim quasi tributa omnium exigit, & tamquam loco debitorum, ab omnibus recipit religionem. Et si exitus legis & prophetarum Christus est, est autem homo theophorus, nonne dicere liceat, quod prophetarum prædicationum exitus *ἀνεροπολατρείας* crimen nobis induxerunt? Deinde quidem lex prædicabat: *Dominum Deum tuum adorabis, & ei soli seruias.* qua nos eruditione perducit ad Christum, quasi ad agnitionem illius, qui in vmbri fuerat posteriorum? Spernentefne igitur Deum adorare, adorabimus hominem habentem Deum inhabitantem? Vbi enim præstabilius erat Deum intelligi, in cælo magis, an in homine? in seraphim, an in terreno corpore? Si erat homo theophorus, quomodo perinde ac nos participauit carni & sanguini? Nam si, quia inhabitavit, hoc ei sufficit, ut nostra similiter ac nos participaret (id est, hominem factum esse) inhabitauit & in multis sanctis; homo igitur non semel, sed sæpissime factus est. Quare ergo semel in consummatione sæculorum, id est, in destitutionem peccati, per hostiam suam dicitur apparuisse? Quomodo vnum nobis Verbi aduentum prædicant diuinæ scripturæ, si theophorus erat homo? Templum scilicet & ipse factus est Dei, quomodo etiam in nobis Christus est? Sicut templumne in templis, an ut Deus magis in templis per Spiritum? Si theophorus erat homo, cur est solius ipsius corpus viuificum? Oportuerat enim aliorum

Ioan. 2.

Psal. 37.

Matth. 9.

Marc. 16.

Matth. 4.

Matth. 23.

Matth. 5.

Ioan. 8.

Rom. 10.

Matth. 4.

ex Deut. 6.

Hebr. 2.

Hebr. 9.